

maa jo heller ikke kunne siges os noget paa, at vi saa have Ønsker i modsat Retning og søge at argumentere ud derfra. Og jeg maa bestemt hævde, at jeg ikke har været med til og ikke vil være med til at lægge nogen Hindring, som ligger uden for selve Bane-gaardsplanen af 1894, i Vejen for en fremtidig mulig Flytning af Personbanegaarden. Jeg har altfor bestemt set Sagen saaledes, at det er Planen af 1894, som er det rets-lige Grundlag der, og i den at indbringe noget, som kunde lukke for en saadan Mulighed, vilde være ukorrekt. Jeg abstraherer derfra, at jeg kan have personlige Ønsker i den Retning, men jeg har ikke givet disse Ønsker Udtryk og har heller ikke til Hensigt at gøre det. Men derimod mener jeg mig berettiget til at optræde som Modstander, hvor jeg finder, at man fra Ministeriets Forslags Side har aabnet en saadan Ud-gang og altsaa efter min Opfattelse har præ-graveret Stillingen fra 1894, og det er det, jeg mener, man har gjort ved at paaskrive denne Plan: „Fremtidig Personbanegaard“, og ved altsaa at aabne disse Terrainer derfor.

Den højtærede Minister udtalte sig ikke om det af mig i Forgaars rejste Spørgs-maal; jeg troede, at jeg vilde have faaet en Erklæring af den ærede Minister om, hvorvidt han anser sig for at være i Overens-stemmelse med Loven, naar den af Regeringen forelagte Plan har 3 Spor fra Bane-gaarden udgaaende mod Vest, medens Loven udtrykkelig under B siger: Indenrigsmini-steren bemyndiges til at anlægge et Dobbelt-spor i Planen mod Vest. — Endnu maa jeg berigtige en Ting, som jeg glemte at omtale før. Den højtærede Minister var i Gaar saa venlig at rette en Fejltagelse, jeg havde begaaet ved at sige, at der vilde blive 40,000 Kvadratalen i den opfyldte Grund til Remise; der bliver i Stedet derfor 200,000 Kvadratalen. Da det ikke findes bemærket i Tiden-den, at jeg gav denne Tanke Tilslutning, finder jeg mig foranlediget til at vedgaa, at jeg har begaaet en Fejltagelse. Jeg ønsker aldrig at gøre mig skyldig i Fejltagelser, og jeg ønsker derfor aabent at erklære, at dette er en Fejltagelse fra min Side. — Men der er 2 Punkter, hvor den højtærede Minister endnu ikke har klaret for sig saaledes, at Sagen paa disse Punkter kan gaa rettelig behøft til Folketinget. Den højtærede Mini-ster omtalte i sit Foredrag, at Forholdet var det, at efter Planen 1894 kostede den Lill. Remise 57,000 Kr. Det er blot dette Tal, 57,000 Kr., jeg ønsker at fremdrage, thi det er ikke overensstemmende med Over-løbet af 1894. Der staar den vurderet til

32,000 Kr. I Overløbet af 1894, som findes i Bilag Nr. 3 til Betænkningen, staar der: Lokomotivremise til 5 Maskiner incl. Jyrgrave à 6,500 Kr. . . . 32,500 Kr. Det er mig slet ikke om at gøre at rette den Fejltagelse hos Ministeren, men det er mig om at gøre derigennem at paavise, at Over-løbene baade fra 1892 og 1894 angive som Enhed Pris for Lokomotivremisen den Sum 6,500 Kr. Jeg har dermed begrundet den Nedsættelse paa Lokomotivremiserne med 70,000 Kr., som jeg havde foreslaet. Man er ved det nuværende Overløb af 1896 kommen op til en højere Enhedspris, som jeg slet ikke kan forklare mig, thi de Remiser, der have været projekterede tidligere, ere til den lave Pris, og jeg tror ikke, der er Anledning til at gøre andre Anstalter end der hidtil have været gjort ved Remise-bygning. — Det andet Punkt, den højtærede Minister efter min Mening ikke ret har for-klaret, er Forholdet til de 445,000 Kr., som søges bevilgede til Anbringelse af Viadukter, thi derom hedder det jo i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der ønskes bevilget 445,000 Kr. til Sænkning af Banelinjen til Valby og Opførelse af Viadukter for den ovenfor nævnte Vej. Der siges altsaa med rene Ord, at der i de 445,000 Kr. er indbefattet et Beløb — dets Størrelse siges ikke — til Udgravning gennem Valby Bakke. Da det paa et andet Sted siges, at Udgravningen gennem Valby Bakke vil koste 200,000 Kr., har jeg anset det for ret at nedsette denne Bevilling med 200,000 Kr., idet jeg gaar ud fra, at en Sum af 60,000 Kr. til to af disse Viadukter vilde være fuldstændig fuldest-gørende. Men maaste den højtærede Mini-ster vil kunne bortforklare denne Udtryks-maade, som er brugt her i Forslagets Be-mærkninger. — Til Slutning kun til min Afstemning i Dag, at jeg afholder mig fra at stemme, jeg anser det ikke for at være overensstemmende med den Stilling, jeg hidtil har indtaget til Lovforslaget, at give det min Stemme, saaledes som det nu foreligger, men jeg vilde anse det for ørkesløst at stemme imod, altsaa jeg afholder mig fra at stemme.

Madsen-Mygdaal: Ja, jeg anser det for at være temmelig unyttigt at fortsætte og forlænge dette Ordskifte i denne Sag. Jeg betragter den som afgjort. Men jeg har alligevel set mig nødsaget til at forlange Ordet for at gøre nogle meget korte Be-mærkninger over for det ærede 12te kongevalgte Medlem (A. Hage) og over for den højtærede Indenrigsminister. Jeg beklager, at jeg var hindret i at høre de Bemærkninger, som det ærede 12te kongevalgte Medlem